

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „
Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni lehet az év folytán minden hónap elején.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG: V. TIZED, KLAPKA-ÚTCA 162. SZ.

KIADÓHIVATAL: JÓKAI-UTCA 186. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmű hirdetéseknek árleengedés adatik.

Nyilvántartási díj soronként 30 kr.

Hirdetések díja előre fizetendő.

Bélyegdíj minden beigtalásért 30 kr.

László főherczeg

A legmagyarabb királyi főherczeg, ifjú életének hajnalán, húsz éves korában, vadászatán, egy buta ág és egy buta golyó okozta életveszélyes sérülés folytán meghalt. Robbanó golyóval töltött fegyverének ravasza, midőn a reá támadó vadmacskát puskatussal akarta leütni, egy galyban megakadt s a golyó az ifjú főherczeg czombjába ment s a csontot összeroncsolva, csontvelőgyuladást és vérmérgezést okozott, mi rövid, de sulyos szenvedés után a halálba vitte.

Az édes anya, az édes haza megszentelt földje fogadta ölelő karjai közé azt, a ki apjától, nagyapjától, szerető édes anyjától tanulta szeretni a magyart s szeretni azt is, a mi a magyaré: az édes hazát.

Könnyitse meg a föld terhét a milliók könnye, mely öntözi az ő sírján fakadó virágokat.

Magyar volt ő. Magyar fenséges apjától öröklött hajlandóságánál fogva, ki ebben a különösen kedvelt fiában látta érzelmeit, gondolkodását, hajlandóságát — tovább élni. Magyar volt, mert itt született, itt nevelkedett, gondos szülői akaratából magyar nevelők felügyelete alatt. De magyar volt, magyar lett már előbb az apai háztól, az alsóthi paraszt gyermekektől, játszótársaitól, kiknek apjaik, nagyapjaik szintén együtt játszottak „palatinus Jóskaival” a mostani József főherczeggel. És magyar lett, magyar volt a „kis főherczeg”, olyan, mint mi va-

gyunk itt az alföldön, édes hazánk kellős közepében.

Királyi házból származott ő; rangja, foglalkozása s a családi körülmények arra utalták, hogy gyakorta forduljon meg idegen népek, idegen emberek között. Gondos, szerető jó anyja figyelmeztette is, hogy idegen nyelveket igyekezzék tanulni, de ő azt mondta: „Édes anyám, miért tanuljak én idegen nyelveket, hiszen én csak magyar akarok lenni!”

Ilyen volt a gyászos véget ért, a méltó apának méltó fia, a kis magyar főherczeg! Lehet-e tehát csak egy magyar is széles e magyar hazában, kinek szíve meg nem rendül a gyászír hallatára, s kinek szeméit bánatfelhők nem borítják el szomorú sorsa felett? Nem lehet; — de nincs is.

Nekünk, kecskemétieknek, külön is van okunk részt venni a gyászban, a mely a fenséges főherczegi házra borult s borulatával betakarta az egész magyar hazát. József főherczeg ő fensége, ifjúságának egy idejét, ifjú korának egyik legszebb részét itt élte le s még ma is kedvesen emlékezik rólunk. Talán, talán nekünk is van benne kis részünk, hogy a magyart oly igazán szereti!

Neki, ha van oka városunkról kedves emléket őrizni, sokkal több van nekünk ő róla.

Egész legendák járnak szájról-szájra, melyek mind az ő nevéhez vannak fűződve.

Komoly, mély megilletődés fog el bennünket, mikor e sorokat írjuk s ki sem is mondható igaz és nagy részvéttel vagyunk a királyi ház iránt, az ő sok és nagy megpróbáltatása közepette! Az ő fájdalmuk a miénk is; s a mint megvagyunk győződve, hogy

ők a magyar nemzet iránt őszinte meleg érzellemmel viseltetnek, mi is igyekezzünk azt hasonlóval viszonzni. Oh bár módjában volna e hálás nemzetnek, hogy a fájdalom csikarta könnyeknek csak egyikét is letörölhetné, az igaz fájdalmat enyhíthetné!

De tán enyhítheti.

Igaz, hogy nagy a fájdalom, sulyos a csapás, csaknem elviselhetlen, a mi a kesergő édes apát, édes anyát a jó testvéreket érte, de egy nagy, egy lelkes, egy csupa szív nemzet osztozik az ő bánatukban s ne utasítsák vissza, ha ennek a nemzetnek könnyei a megszentelt sírhantán össze pörögnek az övéikkel: a honszeretet legigazibb virágait fakasztják azok; hiszen ők is, mi is egyformán siratjuk az elvesztett fiút s az elvesztett magyart!

A drága halotthoz méltó búcsúszózt mi irni nem tudunk.

Álljon tehát itt e város jeles tollú érdemes főjegyzőjének a város tanácsa nevében, a gyászba borult főherczegi családhoz intézet részvétirata:

Fenséges Császári és Királyi Főherczeg Úr!

Fenséges Császári és Királyi Főherczegasszony!

A gondolkodó agy hiába küzd a lét és nemléti kérdésével s ha gondolattal sikertelenül igyekszik keresztül hatolni a megfejtés járátlan utain, bele tud nyugodni a hit vigasztaló szavába: az Ur megváltotta a haláltól akarataiba.

A szív érzelmeit azonban hiába akarjuk kebelünkbe visszazárni; azok túlaradó hullámai könnyekké válnak, s arczainkon végig folynak, mert benső és nagy érzelmeink előtt tehetetlenek vagyunk, s az emberi természet igaz joga, hogy vérenek veszteségét megsirassa.

Ezért a gyermekét veszített szülő szenvedésénél nincs szentebb fájdalom, s mi ahhoz a mérhetlen kegyelet és igaz részvét szavával is alig közelíthetünk de kiment bennünket az, hogy minket is a túlaradott érzelmei szava vezet.

Nekünk is részünk van Császári és Királyi Fenségték pótolhatlan veszteségében, mivel elhunyt fiuk László főherczeg úr ő fensége nemzetünknek büszkesége és reménye volt, s a mi szemünk előtt is megjelenik emlékének fényes képe.

Ahol a király sir, vele sirunk mi is; ahol a mi bensőleg szeretett József főherczegünkét és Fenséges családját veszteség éri, vesztesek vagyunk mi is; de Őt elveszteni másképen is nehezünkre esett, mert Őt egészen a miénknek, nemzetünk gyermekének tekintettük, a ki szívéből és lelkéből magyar főherczeg volt.

Ezért az érületéért a haló földjében is áldjuk; s dicsőült szellemének soha nem múló elégtétele marad, hogy az egész magyar nemzet szíve sajog utána, s emléket szívének legkedvesebb kincsei között őrizi . . .

Mély alázattal esedezünk azért Császári és Királyi Fenségtékhez, hogy igaz és benső részvétünk nyilvánítását kegyelmesen fogadni méltóztassék.

Kecskeméten, 1895. évi szeptember 10-én tartott tanácsülésből.

Császári és Királyi Fenségtéknek hódolatteljes szolgálai:

Kecskemét th. város közönsége nevében, a város tanácsa:

Ifj. Bagi László

Lestár Péter

főjegyző.

kir. tanácsos, polgármester.

TANÜGY.

A kecskeméti m. kir. állami főreáliskola életéből az első huszonöt év történetét írta meg Hanusz István igazgató. A tudós igazgató, kinek a természettudományok, a földrajz és társadalmi tudományok mezején mint a legtermékenyebb és legkeresettebb írónak nevével lapunk hasábjain is többször találkozunk: szakavatott tollal, széles látkör és nagy tanulmánytal, vonzó előadásban közli nemcsak a jelenlegi főreáliskola, hanem a régi városi alreáliskola történetét is. A helyes beosztás, az iskola belétele s külső nyilvánulásainak hü képe emelik a mű értékét.

Az iskola történetéből értesülünk, hogy Kecskeméten a reálirányú oktatás meghonosítása iránt, a legelső eszme megpendítése

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Az első főkötőcske.

Írta Louise Marie Néron. Franciaából fordította Cypra.

A fiatal asszonyka boudoirja ablak fülkéjében üldögl. Könnyed, fehér ponyvola fedi bájos alakját, hosszú sötét hajfürtjei félig feltűzdelve vállára omlanak s dióbarna bársonyszeme végtelen gyöngédséggel tekint ama csipke felhőre, melyen szép keze szorgalmasan ültöget.

— Így ni — elkészült, — az utolsó szalagesokor is reá illesztve, — mosolyogva teszi keze fejére az elvégzett remekművet. Gyönyörű szép kis főkötő az, — a kis baba kelengyéjének első darabja.

Mily édesen kandikál majd e keretből a rózsás gyermekarc. Szép szeme elmélázva pihen a csinos főkötőn és halk sóhaj szállt el ajkáról.

Fiatal, — szép és gazdag, — vajjon boldog e is? Ugyan a sors, mely oly szép jövővel kecsgette, a midőn a boldogító igent kiejtő, meghozta-e a mit ígért?

Nem.

Mézesheti csak négy hétig tartottak, azután . . . azután a férj visszatért régi szokásaihoz. Vége az édes csókok szép napjainak, — elmúlt a titkos kézszerítések, a kedveskedő, meghitt hízlegések ideje, — nincs többé észbódító ölelés, megszűntek az édes álmok. A férj klubjának, barátainak él, újra belemérül a szórakozások özönébe, melyektől egy ideig távol maradt — és a félénk, fiatal asszonyka magára hagyatva, habozva néz szembe a kétféle életpályával, — melynek mindegyike csalogatva int felé.

Boldog az az asszony, kinek életirányát jókor kijelöli az első rózsás arcú kis baba. Blanche de Marsac könnytelt pillantásából, melyet az ölelésben levő kis főkötőre szegez, hála és remény beszél. Bátor és

erélyes kis asszonyka, imádja férjét s minden lehetőt megkísért, hogy őt visszahódítsa . . . Gyengélkedő állapota mellett is mindig igéző, kedvesen kacérkodik szépségével, igyeken eltalálva mindig azt mi arca és lénye báját legjobban emeli; szelleme szüntelen lesben áll, — szorgalmas olvasás és tanulmányozás által belibenselőbbé igyekszik tenni társalgását. De mind hiába. — férje vele szemben is csak a kifogástalan gavallér, kedves barátjának nevezi, udvariasan megcsókolja ujjá hegyét, korlátlanul rendelkezésére bocsátja pénztárcáját, hogy a divatnak minden drága hóbortját kedve szerint követhesse, — de attól az élettárostól, kiről Blanche álmodozott, igen távol áll.

Ébredező reménységgel ismétli önmagának: ki tudja, hátha a gyenge kis teremtés, kit karjainak ringatok majd, vissza hozza szerelmes imádatát, szerető férjemet, ki csak néhány rövid hétig volt az enyém. Gondosan rejtegeti az édes titkot és már is örömmel gondol a bűvös órára, melyben el kell árulnia.

Valaki kopog. Ugyan ki háborgatja csendjét? Bizonyára szolgálja, hogy parancsait kérje, — vendéget nem vár s szigorúan meghagyta Nanettének, hogy senki számára sincs otthon. Férje nem lehet hiszen ez már hosszú idő óta ünnepélyesen bejelenteti látogatását, valahányszor egy órácskát szán neki csevegésre.

Ismételt kopogás hallatszik — s a nélkül, hogy az engedélyt bevérd, nyílik az ajtó. Blanche alig képes visszafojtani csodálkozását. Marsac úr áll előtte, arisztokratikus modorú, magas, karsú, szép férfiú, fehér homlokát a sötét fürtök egész erdejé árnyalja.

Blanche zavarában szóhoz sem tud jutni. Férje a kandallóhoz közelit s idegesen tépdeli a rózsákat, melyek egy óriási márvány virágtartó diszei

— Ma sokkal korábban jöttél haza — mormogá Blanche, csak hogy valamit szóljon.

— Igen boszús vagyok s nem maradtam tovább a klubban. Izgatott a játék; most az egyszer nem sikerült legyőzőnm üldöző balsorsomat: szerencsésen eljártam száz Louisd'ort — s minthogy nem tudtam mibe kezdeni, — hazajöttem. Már egyhete üldöz a balsors, kezd kellemetlen lenni a dolog, — kiáltá hirtelen, — az utolsó rózsá szirmát is a szőnyegre szórva.

Boldog mosoly szépíté a fiatal asszony ajkait. Elérkezettnek látta a kedvező pillanatot . . . Raoul beleunt szokott kedvteléseibe. Bátorság, Blanche órád ütött . . . elvetheted a nagy koczkát . . . Mozdulatlanul marad helyén kerési a szavakat, miközben férje ma kivételesen közlékeny nyé válik és elpanaszolja neki bánatát. Beszél a pique dame következetes hűtlenségéről, emlegeti egyik barátja szótörését, mivel sétakocsizást tervezett, s ki elmaradásával egész napját elrontotta, nem sok bírja volt, hogy őszinte vallomása közepette a kis Lidiáról is regéljen, ki barátai véleménye szerint őt tüntette ki kegyével.

Blanche csak fél füllel hallgat, — egészen elmerül saját gondolataiba, új fordulatot igyekezett adni a társalgással, majd X. marquise édes bábéjéről, majd pedig Z. asszony új szülöttjéről beszélgetve. Férje azonban mind erre közönyös udvariassággal csak ennyit válaszolt: „Ah, ah!”

— Jó ötletem van, kiáltá egyszerre a fiatal asszony. Oly szép az idő, gyönyörű ilyenkor a bois de Boulogne! Az erdő bizonyára telve van gyermekkel s én imádom e kedves, kis teremteket. Ha jól emlékszem, épen most emlitted, miszerint egyik barátod megfosztott a sétakocsizás örömétől.

— Ugy van.

— Nos tehát! Rá érünk még, légy lovagom! Szívesen ajánlok fel helyet ko-

csimban. Tudom ugyan, hogy nem pótolhatom azt, a kire vártál, de végre is faute de mieux . . .

— Miért ne, sikerült ötlet, — már régóta nem kocikáztunk együtt. Rajta tehát. Blanche tapsolt örömeiben. Ott az árnyas fák alatt, a sok nevető, ujongó, táncoló kis baba környezetében, könnyebben ejti ki majd a megváltó szót.

Oly lázas sietséggel emelkedik fel karosszékéből, hogy a fehér csipkefelhő, melyet férje beléptekor hirtelen elrejtett volt, a földre siklott.

Ah! kiáltá Marsac meglepetve — mi ez? Lehajolt s felemelte a szalagokból és csipkékből alkotott semmiséget. Ragyogó szeme feleségre arczát kereste. Főkötő, kis főkötő? Tied ez? miénk lesz ez? tevé hozzá csaknem ünnepélyes hangon.

És Blanche boldog — pirulva szégyenkezve, de elragadtatással suttogó igent.

Ekkor két erős kar gyengéden, szeretettel öleli át derekát, — az édes szerelmi hangokat forró csókok váltják fel, — visszatértek a mézeshetihez, — visszatértek minden varázsukkal!

Szorosan egymáshoz simulva, mélyen visszahúzódva fogatjuk árnyába, robognak a bois de Boulogne felé — s minden szép őszi napon feltűnik azután Marsac fogata az árnyas fasorban, hol az ifjú nemzedék vidáman játszadozik.

Egy szép napon a selyemből és csipkéből alkotott illatos fészeken piczi kis emberke pihen, Marsac örököse; a fiatal férj pedig ott térdel neje ágya mellett s forró kis kezét még forróbb csókokkal halmozza el.

A kis cherub csicsérgésével a boldogság is visszatért e háza.

Sok, sok év múltán, — a midőn már hó borítja Blanche hajfürtjeit, mosolyogva beszél unokáinak, miként hódította vissza férje szívet az „első kis főkötővel.”

a kecskeméti kegyestanítórendi tanárok érdeme. Ugyanis 1853-ban a kegyesrendi tanári kar arról tanácskozott, vajlon nem lenne e helyesebb az (akkor még csak) algymnasiumot újabb szervezetű s a hazában meghonosodni kezdő alreáltanodává átalakítani. Ezt az eszmét ugyan a gymnasiumot főtartó román. kath. egyházközség nem tette magáévá, de föllépése eredményezte, hogy maga a városi közönség állított föl 1856-ban 3 osztályú alreáliskolát. Ez az iskola azonban 5 évi élet után, az 1860/1-iki tanévvel megszűnt. Hogy ezen jobb sorsra érdemes iskolának oly korai fölösülés lett a vége, legfőbb okát abban lehetni, mivel nem mélyedtek gyökerei a helyi tradíciók és rokonszenvek talajába, bizalmatlanul tekintett rá a közönség; másrészt az akkori viszonyok között a cs. kir. hatóság kicsinyeskedési bénitották meg működését. Mint curiosumot említhetjük meg, hogy a cs. kir. helytartóság 1858. nov. 12-én 25,657 sz. a. k. rendeletében tiltotta a reáliskolai tanároknak a bajuszviselést.

Nem telt el 10 év s már 1870-ben Horváth Döme kuriai bíró közvetítésével újra reáliskolára tett szert a város, de ezuttal állami lett az iskola, mely eredetileg alreáliskolának volt tervezve és utóbb egy évi halasztással nyerte meg teljes kiegészülése föltételeit. Az iskola épülete s bebútorozása a város bőkezűségét, — teljes szervezése és fántartása a kormány tanügyi józan politikáját, — míg az iskola teljes felvirágozása érdemes igazgatóit és tanári karát dicsőíti. Érdekes a mű azon része, hol a tanári karnak az iskola első igazgatója, dr. Dékány Ráfael ösztönzésére kifejtett áldozatkészségét és a város bőkezűségét írja le, míg nem az intézet 1878-ban VIII. osztályú főreáliskolává fejlődött ki. Ertesülünk a tanügyi kormány és városunk által tett kiadásokról, majd az iskola többszörös vándorlása és azon mizeriákról, melyet a tanári kar és növendékeknek tűrni kellet, míg a mai elég díszes épületben elhelyezkedett.

Az iskola felszerelése 21,128 darab 24,752 frt 58 kr. értéket képvisel.

25 év alatt összesen 1303 nyilvános és magántanuló iratkozott be, még pedig az egész létszám 39 75%-a kecskeméti születésű ifjú. Itt megemlítjük, hogy az iskola azon missióit is teljesíti, hogy a délvidek németajkú gyermekeit — kik nagy számmal keresik föl az intézetet — megmagyarosítja.

Kezdetben az iskola közvetlen a nagymélt. Miniszterium felügyelete alatt állott. 1875-ben a budapesti tankerület, — 1884-ben pedig a budapestvidéki tankerületi kir. Főigazgatóság hatáskörébe osztatott be. Négy királyi Főigazgatója volt az intézetnek, 43 tanár tanította a kötelezett. — 36 hitoktató — és 26 tanár a rendkívüli tantárgyakat.

A tanári kar működése a társadalmi élet minden terén áldásos volt. 1870-ben létesítették a felnőttek oktatását, mely idővel rendszeres felolvasásokká fejlődött, mely a 70-es és 80-as években városunk intelligens közönségének egyedüli, szellemi élvezetét képezte. Ezen felolvasások képezték alapját a „Felolvasó Társaság”-nak, melyből viszont a ma már virágzó „Katona József-kör” létesült.

A tanári kar irodalmi munkásságáról irt fejezet gazdag tartalmával igazolja a tanári kar hazafiságát és ügybizalmát.

Az évi értesítő tartalmának közlése után behatóan tárgyalja a rendes és rendkívüli tantárgyak előadásának történetét, a 25 év óta használt tankönyvek jegyzékét, a tanulókat statisztikáját, az értekezési vizsgálatok lefolyását, az önképző kör működését és az iskolai ünnepélyeket. Az ösztöndíjak és jutalmak regisztrálásából kitűnik, hogy 1040 frt. 48 arany, 9 tallér és 329 könyv osztatott ki az intézet növendékei között. Az iskola története a 25 év alatti összes tanulóknévsora és Hanusz igazgató úrnak az iskola 25 éves örömmünepén mondott beszédével záródik be.

Mindezekből látjuk, hogy érdemes igazgatóknak hasznos nagy munkát végzett s míg az elért eredmények sikere az ő homlokára is babért fűz, — mi magunk részéről a legnagyobb elismeréssel adóznunk ezen újabb irodalmi munkásságának sikeréhez.

IRODALOM.

— **„Adóügyi Tanácsadó”** ezímen Kinszler Gyula szerkesztésében f. évi október hó 1-től kezdve, egy hézagpótló folyóirat jelenik meg. A polgárság az adók elviselhetlen nagysága, az állami pénzügyi közegek pedig a miatt panaszok, hogy sohase tisztulunk ki az adóhátralékból. Ezen az állapotban akar könnyíteni a jelzett folyóirat, melynek bevallott célja: hogy „az adozó közönségnek az elméletet a gyakorlatlallal kiegészítve utmutatással szolgáljon, mely az adóügyeknek minden mozanatára kiterjed és mindenről alapos fölvilágosítást ad.” Megtanít az adók helyességét megbirálni, utmutatást nyújt az adók kivetésére s az esetleges felszólamlások mintáját közli. Előfizetési ára az 1896. év végéig terjedő évfolyamra 2 frt, mely összeg

Gyertyámosra az „Adóügyi Tanácsadó” kiadóhivatalába küldendő.

— **„A Takácsok”** Gerhart Hauptmann e nagy szenzációt keltett színműve, Komor Gyula kitűnő fordításában könyvalakban is megjelent Budapestben, Szilágyi Béla kiadásában. Ára 60 kr.

— **Kármán Pál „Anyag és szellem”** ezímen értékes bölcsészeti-esztétikai tanulmányt dolgozott ki. A tudós szerző jelen munkájában útirányt jelöl ki azon cél eléréséhez, hogy mikép lehetne a bölcsészeti a természettudománnyal s eme tudományokat a vallással megegyeztetni. Anyagát tehát Isten, világ és ember köréből vevén, az ő és újkor bölcsészeti irányait mérlegelve tér át a világegyetem ismertetésére. Laplace, Tyho de Brahe és Flammarion ismert elméletei kapcsán szól naprendszerünk és a világegyetem csillagairól. Ezekben bár újat nem mond, érdekessé teszi művét az a végeredmény, mely abban cloncludál, hogy a bölcsészeti és természeti tudományok ismerete nem ellenkezik a vallással, sőt ellenkezőleg az okoskerü vallásosságot és tudományos műveltséget előmozdítja; a tudományos műveltség szellemi élvezetet okoz az embernek, mert a mi élvezet és gyönyör eszméileg, az haszon tárgyilag. A mű szép kiállítása Hornyánszky Viktor nyomdáját dicséri. Ára 1 frt.

— **Milleniumi Salon-Album. 1896.** A modern salon-zene gyöngyei zongorára 2 kézzel cizmen egy 101 oldalos díszes zenemű jelent meg. Klöcker Ede zenemű kiadóval Budapest, Csengery-utca 62/a., a mely 27 önálló, egytől egyig a leghíresebb modern zeneszerzők legkedveltebb szerzeményeit tartalmazza. Nem nálunk, de a külföldön, hol a zenemű-fogyasztás ötvenszer akkora, nem jelent meg eddig ily bámulatos olcsó árban ennyi értéket és valódi mesterműveket tartalmazó kottakönyv. Bolta ára a vaskos kötetnek 2 forint. — Van ebben könnyebb, nehezebb, népszerű, klasszikus értékű; minden izlésnek s képsé-nek megfelelő salon-darab. Hogy csak a legelsőket említsük, képviselve vannak itt: Brahms, Godard, Grieg, Hiller, Jensen, Lányi Ernő, Meyer Helmund, Moszkovszky, Nessler, Raff, Rubinstein, Scharwenka, Schütt, Tschaykovszky, Wagner Rihárd stb. stb. hírneves szerzők legjobb zongoradarabjaikkal s képeznek egy oly gazdag anthológiát, melyet még a világhírű Petters sem produkált. E kötet fényesen bizonyítja, a millenium alkalmából a magyar zenei piac életrevalóságát s a kiadóvezető vállalkozó szellemét. Minden zenebarátunk melegen ajánljuk megvételre a Klöcker-féle Milleniumi Salon-Albumot a zenei élvezetek e gazdag kincstárát, a „Küry Klára Dallos Könyv”-nek méltó pendentiát.

— **„Zene-elmélet”** Iskolai és magánhasználatra írta Szent-Gály Gyula, a városi zeneiskola igazgatója. Ez a csinos kiállítású könyv, ha jól emlékszünk, az idén már a hatodik mű, mely helybeli szerzőtől Keeskeméten megjelent. Valamennyi dicséretre válik a helybeli könyvkiadásnak és nyomda iparnak. Szent-Gály könyvét megdicsérték már a m. kir. zeneakadémia, a nemzeti zenei tanárai, Zimay László zeneszerző s a fővárosi sajtó hivatott organumai is, jelölül annak, hogy megjelenése fölött nem csupán a lokális zene-oktatásnak van oka örömdéne. A könyv, a mint tüzetes tanulmányozás után mondhatjuk, a zene- és énektanításnál kiválóan használható vezérfonal. Mert ma már nem úgy tanítanak zenét, hogy a növendék bizonyos előadásbeli ügyességre képesíték, hanem megadják neki a szükséges elméleti tudást is, hogy mindig tudatában legyen annak, mi szép zeneileg. Ezt a kezünk alatt levő műszakavatottsággal, biztos tárgyismerettel, helyes megválasztással, jó magyarsággal s könnyen érthetően tanítja. Látszik, hogy az elméleti zenetanítás jeles paedagógusa, még pedig gyakorlati okulásból szerkesztette. A fokozatos haladás elve, az összetartozó részek együttes tárgyalása kevés zenei kézikönyvben van ily szerencsén megoldva. Az első tíz fejezet a tulajdonképi alapvetés, a többi huszonnyolc fejezet fokozatosan vezeti be a tanulót a zenei nehézségekre. És a tárgyalás kérdésekben és feleletekben oly szerencsés, hogy zene s énektanár egyformán lépést tarthat vele. Remélhetőleg iskoláinkban ezennél nem igen tanítanak zenét e könyv nélkül. Mert szerzője, hogy még megérthetőbbé tegye a zenei elméletet, szerencsés utjásokkal is él, pl. a fél- és egész hang megértésére a fél- és egész távolság jelzést használja, az eredeti moll hangsorból indul ki a moll-skála képzésénél stb. Szóval derék munka, melyet jó lélekkel ajánlhatunk mindenkinek, a ki zenét tanít, vagy tanul. Metzger Béla könyvkereskedő is dicséretet érdemel kiadó áért. Ára 70 kr. — a.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **László főherczegnek** az egész nemzet által osztatlan részvétellel és gyásszal teljesített temetésén, városi közönségünk képviselőiben Bogdy Pál apátlébános és dr. Széless József tak. pénztári igazgató urak vettek részt s a koporsóra díszes koszorút helyeztek el.

— **Lapunk szerkesztősége** mai nappal V. tized Klapka-útra 162. sz. a. költözött. Kérjük t. munkatársainkat és a n. é. közönséget, hogy minden a lap szellemi részét illető megkeresések és tudakozódások a fenti cím alatt küldeni sziveskedjenek.

— **A kecskeméti anyakönyvi kerületet** a belügyminiszter egy újabb rendeletével, a budapesti kerületi állami anyakönyvi felügyelő hatósága alá kivonta, de a nevezett anyakönyvi felügyelő miniszteri biztos minőségben a felügyeletet tovább is teljesíti. Itt megemlítjük, hogy az anyakönyvi hivatal berendezése még a folyó héten foganatosítatik, az anyakönyvek s a hozzá szükséges összes nyomtatványok, a felszereléshez tartozó válszalaggal együtt a belügyminiszteriumból már megérkeztek, úgy hogy a hivatal működését okt. 1-én minden akadály nélkül — megkezdeni fogja.

— **A Kossuth-szobor ügye** ha lassan is, de biztos lépésekkel haladva, kellő sikert fog elérni. Pénztárnoki kimutatás szerint adakozások, részint mulatságok jövedelméből 4332 frt 78 kr. gyűlt egybe. Valószínűleg a törvényhatóság is tekintélyes összeggel járul hozzá, hogy városunk minél méltóbb emléket emeljen történelmünk e kimagasló alakjának. De másrészt reméljük, hogy közönségünk is sietni fog, hogy filléreivel hozzá járuljon a szobormű létesítéséhez.

— **Díszes városházánk** kibontakozva az épületromok közül, impozáns méretei és stílusjellegével meglepő hatást gyakorol a szemlélőre. Hogy környezete elegendetett, a lejtmerés megejtése után hozzáfognak a városháza körüli utak és útmellékeknek trachit koczka burkolattal való kövezéséhez is.

— **Honvédhuszáraink a király előtt.** A 4-ik kecskeméti honvédhuszárezred szept. hó 18-án érkezik Zentára, hol a Tiszán az Eugen sziget mellett tartják Ő Felsége a király jelenlétében nagy úszató gyakorlatakat. Honvédhuzsáraink mindig nagy elismerést vívtak ki, reméljük, hogy most is egy újabb babért fűznek eddigi dicsőségük koszorújához.

— **Eljegyzés.** Örvedetes családi eseményről értesíthetjük olvasóinkat. Kovács Sándor földbirtokos, közéletünk egyik agilis és tekintélyes tagja eljegyezte Machleid Irma kisasszonyt, társadalmi köreink szelletes, nagymiveltű és kedves tagját. Az eljegyzés érdekességét fokozza, hogy az ifjú pár október elején, így valószínűleg a legelső között, már az új törvény értelmében köt házasságot. Szívbeli üdvözlőjük a jegyeseket s kívánjuk, hogy hosszú életen át elévülhetlen boldogság legyen osztlányrészük.

— **A milleniumi bizottság** f. hó 8-án tartott gyűlésén elfogadta Virág Apró József azon indítványát, hogy a város költségén magyar motívumokkal ellátott asztalterítéket (abroszt, szalvétákkal) állít ki az ezredévi kiállításra. Mivel pedig a bizottság a jelzett tárgyakat, mint Kecske-mét város ajándékát Ő Felségének szándékozik fölajánlani, egy művészeti szakbizottságot alakított, mely a teríték magyar motívumait megállapítja és a kész munkát megbirálja.

— **Dr. Dékány Ráfael** nyug. főreáliskolai igazgató emlékének megörökítésére folytatolag adakoztak: Dékány Imre birtokos 2 frtot, dr. Kovács Pálné 50 krt. Brachfeld Sándor 2 frtot, Liphay Pál 1 frtot. Balog Emil mérnök 1 frtot. Ezen heti díj kimutatás szerint, az emlékbizottság nevében Holosnyay Ambrus 6 frt 50 krt köszönettel nyugtáz. Főösszeg 216 frt 70 kr.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszter Seemann Kálmán, áll. főreáliskolánk rendes tanárát saját kérelmére a soproni áll. főreáliskolához helyezte át. Ezen áthelyezés reáliskolánkra igazi veszteséget jelent, mert Seemann Kálmán tanár úrban, ki városunkban nyolc évig működött, az intézet kitűnő tanerőt, a tanári testület pedig derék, nemeslelkű kartársat veszít el. De azt hisszük, hogy ezen áthelyezés híre városunk intelligens köreit is fájdalmasan fogja érinteni; mert a tanár új távoztával elveszítjük kedves nejét Vörös Erzsébet úrnőt is, a kitűnő művésznőt, így tehát kettős a mi veszteségünk. Nem akarjuk Seemann urnak, mint kiváló rajztanárnak, érdemeit méltatni; minden zaj és hivalgás nélkül nemes ambícióval, lelkesedéssel élt szakmájának, megnyerő modorával megtudta szeretettni tanítványait a rajzot, a miért is tanítványai a rajongásig szerették. De városunk sport-ügye is hivatott, kezdeményező erőt veszít benne. Nejenek: Vörös Erzsébet úrnőnek finom, hivatott izléssel és művészi felfogással alkotott műveiről bírálatot mondani nem vagyunk hivatva; szakértői véleményét nem egyszer vette igénybe városunk hatósága is. Öszintén fájjaljuk azért Seemann tanár urék távozását városunkból: kisértje őket Sopronban is azon osztatlan tisztelet és szeretet, melyben nálunk részesültek!

— **A kecskeméti ev. ref. jogakadémia** az előadások megkezdését a beiratkozók tömeges jelentkezése s különösen a vizsgálatok miatt elhalasztották f. hó 16-áig.

— **Déványai Halasy Pál** m. kir. honvédhuszárezredes, az 1-ső honvédlavasdandár parancsnoka, az őszi gyakorlatok alkalmából a napokban tartott szemlélet Halason a kecskeméti 4-ik honvédhuszárezred fölött. A gyakorlatok igen jól sikerültek s az ezredes a jó kiképzésért egy a legénységet, mint a tisztikart megdicsérte. Szemle után a 4-ik honvédhuszárezred tisztikara bucsuzott el Halasytól, ki az ezrednek több mint öt éven át volt mindenki által tisztelt és szeretett parancsnoka. Az összes tiszték nevében Fajta József ezredes, a kecskeméti ezred jelenlegi parancsnoka tartott szép beszédet, melyben megemlékezett a volt ezredparancsnok érdemeiről, a szolgálatban szigorú, de igazságos, a legénységgel szemben atyai bánásmódjáról és a bajtársi viszonyról, mely őt a tisztékhez fűzte. Ezután a tisztikar egy szép ezüstdombormű bársony alapon nyugvó dobozban a Halasy alatt szolgált tényleges tiszték arezképeit nyújtotta át emlékül. A dandárparancsnok válaszában köszönetet mondott az összetartásért és baráti rokonszenvért, mely feladatát könnyebbé és kellemesebbé tette s hozzájárult ahhoz, hogy az ezred régi jó hírnevét mindig megtartotta. Az ünnepélyt bankett követte.

— **Jótekönyvező mükedvelői szini előadás.** A kecskeméti iparos ifjúság önképző egylete, a kecskeméti színházban 1895. évi szeptember 8-án, azaz kisasszonynapján az egylet zászlóalapja javára, táncmulatsággal egybekötött szinelőadást rendezett. Szinre került Gerő Károlynak ismert népszínműve: A „Kismadaram”, melyet télt ház előtt élénk tetszésnyilvánítás mellett adtak elő. Kiténtek Kállai Ilonka és Varga Tinike, kik kellő otthonossággal természetességre törekedtek; a czimszerepben Pataki Sárka kedves dalait élénk tapsvihár követte. A férfiak közül Bóna József (Kifli Adolár) a részeg és Csikai Imre az asztalosinas szerepében ügyeskedtek. A többi szereplőket is dicséret és elismerés illeti. A legnagyobb elismeréssel azonban Salamon Elek rendező úrnak kell adóznunk buzgó fáradozásáért, a melylyel a szereplőköt sikerre vezetni igyekezett. A jókedvre hangolt közönség előadás végeztével vígan vonult át Beke Imre tánctermébe, hol kivilágos kivirradtig tartott a jó kedv és a tánc.

— **A gózkazánfűtők tanfolyama** az állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház utca 8. sz.) f. évi október hó 1 napján fog megnyitni s november hó közepéig tart. E tanfolyam tantárgyát a különböző szerkezetű locomobil és stabil gózkazának szerkezete és kezelése képezi. Tanulóknak felvételnek a 18 életévüket betöltött, olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s ezek segédei, a fémek feldolgozásával foglalkozó gyárak munkásai, továbbá olyan napszámások, a kik már foglalkoztak a kazánok körüli teendőkkel. A beiratkozáshoz szükséges: 1. Az illetékes hatóság által kiállított erkölcsi bizonyítvány. 2. Munkakönyv, vagy a munkaadó bizonyítványa. A tandíj 3 frt, mit a beiratkozás alkalmával előzetesen kell lefizetni. A beiratások szeptember 15. napján kezdődnek szeptember 25. napjáig tartanak. Vidékiek a tandíj bevétele mellett levélben is jelentkezhetnek.

— **A helyhezkötöt (stabil) gózgépek kezelőinek tanfolyama** a budapesti állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház utca 8. sz.) f. évi október 1-ső napján nyílik meg s december hó végeig tart. Tanulóknak felvételnek a 18. évüket betöltött önálló lakatosok, kovácsok s a különböző gépgyárak főbb munkásai, a kik a gózkazánfűtők, valamint a locomobil és cseplőgépek kezelők tanfolyamát már elvégezték. A felvételhez erkölcsi bizonyítvány s a munkakönyv, vagy munkabizonyítvány szükséges. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek. A tandíj 5 frt. A beiratás október hó 26-án kezdődik s október hó 30 napjáig tart.

— **Tolvajlás.** Szeptember hó 2-án d. e. Meleg Sándor szolnoki hegyi kunyháját az idő alatt, míg a tulajdonos a szomszédban járt, ismeretlen tettes a tulajdonos által eldugott kulcsal kinyitotta s onnan egy kalapot, mellényt, zsebkést elvitt, ott hagyva azok helyett egy rossz kalapot. A rendőrség a tettest, kinek nevét tudja, keresi, de eddig elcsipni nem sikerült, mivel rendes helye nincs.

— **Mulatság.** A kecskeméti újonc ifjúság folyó hó 22-én a Beretvási szálloda termeiben a „Rongyos Egylet” javára zártkörű táncvigalmat rendez.

— **A kecskeméti Jász- és Kun 13-ik huszárezred** Duna-Pentele környékén állomásozik jelenleg, hol a hét folyamán úszó gyakorlatokat tartottak, melyek fényesen sikerültek. A nagy gyakorlatoknak eddig egy áldozata is van. Hőgyesi tizedes, a ki tilalom ellenére a Dunában fürdött, a vízbe fullt.

— **Beküldetett.** Főgymnasiumot végzett gyakorlók, az esteli órákban németnyelv tanítására, esetleg a többi tantárgyak gyakorlására, szerény igények mellett ajánljuk. Cím a kiadóhivatalban.

— **Közgyűlés.** A városi törvényhatóság rendes havi közgyűlését f. hó 25-ikén tartja. Ezen közgyűlés érdekességét fokozza, hogy ezen közgyűlés választ tanácsnokokat és fogalmazót. Másnap 26-án a közigazgatási bizottság tart ülést.

— **Helyreigazítás.** Soós Géza úr annak kijelentésére kért fel bennünket, hogy ő nem adóvégrehajtó, hanem első osztályú irnok. Ezt azzal regisztráljuk, hogy Soós úr már öt év óta a legnagyobb megelégedésre az adóügyi osztálynál mint fogalmazó működik.

— **Adó leengedés.** Az 1892. évi tartós szárazság folytán a város hátrában a kiüldött bizottság által megállapított károk miatt a pénzügyi bíróság 8950 frt 15 kr. egyenes adónak leírását rendelte el.

— **A vízvezeték.** A kibocsátott, s ezen lapban ismertett ivék több mint 150-en irták alá, noha a terjesztés nagyon is szűk keretben forgott. Ezen eredmény több mint kielégítő s ha az általános érdeklődést hozzá számítjuk, még nagyobb bizalommal lehetünk a siker iránt. Ennél fogva kérjük, úgy az aláírókat, kik külön meghívót kapnak, valamint az érdeklődőket mindent, hogy ma 15 én vasárnap délelőtt 10 órakor a Nádor helyiségben tartandó előértekezletre eljönni sziveskedjenek, a mely értekezleten állapítatnak meg az esetleges további lépések.

— **Veszedelemes játék.** A Kecskeméti-fülöpzállási helyiérdekű vasut egyik mozdonyát s a mozdonyt vezető személyzetet nagy veszedelem fenyegette e hó 5-én, ugyanis a vasut mentén lakók egyikének gyermeke játékból vastag, egy méter hosszú oszlopot erősített fel a sínparra olyképp, hogy attól, ha a személyzet idejekorán észre nem veszi, a vonat hihetőleg kisklik. A társulat főmérnöke a gyermek megbüntetésére iránt feljelentését megtette, kit most a btkv. 434 §-ában ütköző büntetést kísérlete miatt fognak a bíróság elé állítani. Ez esetből kifolyólag figyelmeztetjük az új vasutest mellett lakó polgártársainkat, hogy gyermekeiket a sínparon való játszóskál, azokra kövek, kavicsok, fák vagy bármiféle tárgyak elhelyezésétől tiltsák el, mivel azok, kik ily dolgot művelnek, a büntető törvénykönyv szerint szigorú büntetéssel súlytatnak.

— **Csengőlopás.** Kállai József borbási lakos gazdálkodó ökörsengői híresek voltak az egész környéken. Érezzen hangjuknak ez egész Tisza-Duna közt nem volt párja. Irigyelték is azokat, különösen a pásztorféle embereknek fájt rájuk a foga legjobban. Többször megpróbálták e csengők ellopását, de szerencsésen sikerült azokat megőrizni egész e hó 10-éig. Szeptember 10-én éjjel azonban a csengőket ellopák. Káros, valamint annak panasza folytán a rendőrség erőlyesen keresi a csengők tolvaját.

— **Fejes Béla** 15 éves kovácsinas folyó hó 12 én délelőtt a szappanárusok közé ment s onnan egy áruasztalról egy db szappant elcsipve, futásnak eredt, a Deákterti rendőrszem azonban elcsipte s a rendőrségre kísérte, hol azt adta elő, hogy a szappant azért akarta ellopni, hogy egyszer életében kedvére megmosakodhassék, még pedig szappannal. Átadatott a bíróságnak.

— **Becsület tolvaj.** Lopnak, lopnak, egyre lopnak, pénzt, dunnát, disznót, lovat. A károsnak kára meg is kerül hébe-hóba, néha meg oda vesz ebadóba, úgy el vesz mint a 13 éves Virág Rozália dajka cselédé, ki Nagy Lajos VIII. tizedbeli lakosnál volt cselédként alkalmazva, a kinek becsületét gazdája vette el e hó 9-én. Szegény leány siratja is mit elvesztett s többé soha vissza nem nyer. A tettes a kir. ügyészség börtönében várja szigorú büntetését.

— **Gyújtogatás.** Vácsi József 6. tized 162. sz. háztelkén álló kamra épület nádas tetejének az úteza felőli része f. hó 8-án éjjel 12 óra 5 perczkor kigyult, mielőtt azonban a tűz a száraz tető külsején elharapozhatott volna, a tulajdonos észrevette s a fellármázott szomszédokkal a tüzet szerencsésen eloltotta. A megejtett tűzrendőri vizsgálat során minden kétséget kizárólag megállapított, hogy a tűz gyújtogatásból keletkezett s hogy a gyújtó szalma csöve a vastag nádtető eresze szélébe egy lécz fülé gyugatott be. A tetőeresz körülbelül 50 cm. hosszúságban égett meg, illetve fogott tüzet és ép akkor véttetett észre a lappangó tűz, mikor az lángra lobbant. A rendőrkapitányság szigorú óvintézkedéseket tett előfordulhat esetek meggátlása végett s a tettes kézrekerítésére iránt a nyomozás erőlyesen folyik.

— **Veres kakas.** Dékány Pál matkó 30. sz. alatti lakos hasznobérlő tanyai lakóháznak teteje f. hó 10 én délelőtt 9 óra tájt kigyult s a tűz a 20 méter hosszú épületet, mely biztosítva volt, rövid idő alatt elhamvasztotta. A helyszíni szemléltartó bizottság a kárt 707 frt 30 kr-ban állapította meg. E kárból alig térül meg valami, mivel az ingóságok 38 métermázsas rosz, 33 véka tiszta buza s temérdek gazdasági eszköz, melyeket a tűz szintén el-

emésztett, biztosítva nem voltak. A tűz mint hatóságilag megállapított, az istálló belsejében keletkezett s onnan terjedt át a tetőre is, az azonban hogy a tűz miből keletkezett kipuhatolható nem volt.

— **Vérgengző varga.** Lapunk hasábjain megemlékeztünk már arról, hogy Kovács Mihály ezethali lakos foltozó varga nejtől Végh Ágnes-től 140 frtot ellopott s annak akkora, hogy a rendőrség elcsipte, majdnem nyakára hágtott. Kovács Mihályt élete párja e műveletéért a háztól elzavarta. Az ekként földönfutóvá lett varga nejtől Végh Ágnes azóta folyton üldözte szerelmével, égre földre esküdözött, hogy többet rossz fát nem fog tenni a tűzre, neje azonban hajlithatlan maradt, azt, a bús varga szavai meglágyítani nem tudták. Az anyagi gondok által nagyban környeztetett Kovács Mihály egy végső rohamra szánta el magát e hó 9-én délután és beállított élete párjához annak újból könyörgött, majd hogy az engesztelhetlen maradt, a fodorító, kármentő, dikies, bicska, kapta, musta kiadására hívta fel, melyek Kovács Mihály felhívása folytán egyenként hajigáltattak ki Végh Ágnes által. A kapták iránt vonzalommal és szeretettel viseltető vargát számainak illeténi kiszolgáltatása dühbe hozta annyira, hogy bicskát ragadva rohant a védtelen nőre s azt annak mellébe, hasába a legnagyobb erővel döfte be, talán ki is végzi nejt, ha a segélykiáltásokat a szomszédok meg nem hallják s oda nem rohananak és a már letepert nőt a vérgengző varga karmai közül, veszélyes helyzetéből ki nem szabadítják. A súlyosan sérült nő a városi kórházba szállított s jelenleg ott ápolatik, míg Kovács Mihály foltozó varga bicskájával együtt a kir. ügyészségnek adotta át. Az esetet érdekessé teszi az is, hogy Kovács Mihály a tett elkövetése után a városba jött, a rendőrség őrjárata vele találkozott is, úgy de még akkor vérgengzéséről tudomással nem bírván, gyanutlanul engedte tova menni; éjjel után egy óra volt, midőn a sérült a városba kocsin beszállított, a kihallgató rendőrkapitány Fűvessy azonnal kiadta Kovács elfogatására a rendeletet, a rendőrség az éj folyamán, mindent tüvé tett, hogy Kovácsot elcsipje, mi azonban nem sikerült, de hogy is sikerült volna, mikor ép ott nem keresték a hol volt, t. i. a városi székház egyik nyitott lépcsőházában, hol, mint felalásakor, reggel előadta, lakás hiánya miatt azon cseléből huzódott meg, hogy reggel a rendőrkapitánynál majd jelentkezni fog.

— **Megverték.** Tüskés József monostori 103. sz. a. lakos gazdálkodó f. hó 8. és 9-ike közti éjjel saját kukoricza földjén szomszédai Balla Mihály, Rigó István és Rigó József megtámadták és leverték. A sérült koponyája három helyen van megütve oly annyira, hogy tán agyarázkodást is szenvedett. Sérült lakásán ápolatik. A verekedő fráterek ügye a bírósághoz tétett át.

— **Egy tambura viszontagságai.** Király József napszamos üres óráiban tamburázással foglalkozó helybeli lakos a mult év farsangján tamburáját, melyet saját szavai szerint nem adott volna 5 frtért, hogy hogy nem, lehetőleg azonban pityókás állapotában elvesztette. A tamburáért tüvé tett mindent s azt hosszas keresés után egy tanyás lakásában fel is lelte. Király József, mivel a tanyás a tamburát kiadni nem akarta, a rendőrséghez folyamodott segélyért, a hol is sikerült a tambura tolvajját és továbbadóját Antal Lukács személyében kipuhatolni, kit most jogtalan elcsajátítás miatt fognak a járásbíróhoz elé állítani.

Felolós szerkesztő: IFJ. TÓTH ISTVÁN.

NYILTTER. *)

2497.1895. Btő.

Ő Felsége a király nevében!

A kecskeméti kir. járásbírósz mint büntető bíróság, becsületsértés vétségével vádolt Somodi Sándor elleni büntető ügyben a mai alulirt napon következőleg

ítélt:

Somodi Sándor 54 éves, reform., gazdálkodó, nős, gyermekes, vagyonos, ir. olvas, büntetlen előéletű vádlottat a kir. járásbírósz a Komjáti János ellen elkövetett s a btkv. 261. §-ában meghatározott becsületsértés vétségében bűnösnek kimondja s btkv. hivatkozott 261. §-a alapján az 1892. évi 27. t. cz. 3-ik §-ában meghatározott cselokra fordítandó, 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizetendő, behajthatatlanság esetén pedig a btkv. 53. §-nak rendelkezéséhez képest 1 (egy) napi fogházra átváltoztatandó 10 frt pénzbüntetésre itéli. Köteles továbbá vádlott az eljárás szabályok 82. §-ának e) pontja, illetve

*) Ezen rovat alatt közlötékert nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

107. §-ának megfelelőleg az államkincstár részére a felmerülhető rabtartási költségeket, melyek az 1890. évi 43. t. cz. 4. §-a értelmében egyelőre behajthatatlannak nyilvánítottak, továbbá magánvándló részére 10 frt ügyvédi költséget 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizetni.

Az ítélet indokaival együtt a btk. 277. §-a alapján a „Kecskeméti Lapok”-ban közzétételni rendeltetik.

Indokok:

A hit alatt kihallgatott Zana Sándor és Csösz Ferencz érdektelen tanúk igazolták, hogy vádlott Komjáti János magánvándlót 1895. február 18-án a Beretvási-féle vendéglőben, tetűbetyár, tetves* meggyalázó kifejezésekkel illette, miért is őt a btk. 261. §-ában ütköző becsületsértés vétségében bűnösnek kimondani s az ítélet rendelkező része értelmében büntetni kellett.

A büntetés kiszabásánál vádlott büntetlen előélete, bortól felhevült kedélyállapota s a bíróság előtt tett azon kijelentése, hogy magánvándlót sérteni nem akarta, enyhítő körülményül vétetett.

Mely ítélet kihirdetettvén, abban vádlott és magánvándló megnyugodtak.

Kecskemét, 1895. aug. 9.

Csuppaj,
kir. albró.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zúrichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. — Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

Eladó háztelek

a kistemető-útcza 215. szám 200 öles szép szegletes, rajta az építkezéshez tartozó mindenféle anya, kész hatóságilag engedélyezett építkezési tervrajzokkal. Ugyanott 20.000 drb. jó száraz vájog eladó — Értekezni lehet ugyanott.

76 1-1

SZŐLŐ-BIRTOK ELADÁS.

Iszaki határban az új vasut és országút mentén, 190 hold homokbirtok 50 hold részben felkarózott 3-4 éves főként olaszrizling és csemege fajszőlővel, jó szántóföldekkel, épületekkel, nagy, jövedelmező faiskolával, felszereléssel, 23.000 frt bekebelezett teher átvételével, részletekben is, családi körülmények miatt eladó; azonnal is átvehető.

Liszky Lajos,

49 5-5 Rózsa-Szt-Márton u. p. Apez.

13,793.
1895.

Ajánlati felhívás.

Kecskemét th. város tanácsa a piactéri osztorozási munkálatok elkészítésére zártajánlati tárgyalást hirdet. Az összes osztorozási munkálatok 9651 frt 97 krral vannak előírva.

Az összes munkálatok átalányösszegért, vagy egységáruk mellett adatkak ki.

Az árlejtésen minden szakértő iparos részt vehet, ki üzlete vitelére hatósági engedéllyel bír, vagy ki ily jogosultsággal bíró iparos alkalmazására magát kötelezi.

A tervek, költségvetés s az ajánlati feltételek a th. mérnöki hivatal hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Az 50 kros bélyeggel ellátandó magyar nyelvű ajánlatok csakis írásban s lepecsételt borítékban fogadtatnak el, a következő felirattal: „Ajánlat a piactéri osztorozási munkálatokra.”

Bánatpénzül a költségelirányzati összeg 5%-a köttetik ki, mely vagy készpénzben, vagy pedig megfelelő értékpapirokban az ajánlatához csatolandó.

A bánatpénz az ajánlat elfogadása, illetve a szerződés megkötésekor a vállalati ár 10%-ára kiegészítendő.

Az ajánlati versenytárgyalás a városi tanács által folyó évi szeptember 23-án délelőtt 10 órakor a tanácsteremben nyílt ülésben fog megtartatni s ehhez képest kellően felszerelt s lepecsételt ajánlatok folyó évi szeptember hó 22 ik napjának délelőtti 11 órájáig Mészáros József tanácsnokhoz annál inkább benyújtandók, mivel a később érkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Kecskemét város tanácsa fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlattevők között, tekintet nélkül az ajánlati összegre, szabadon választhasson.

Kecskeméten, a városi tanácsnak 1895. évi szeptember 12-én tartott üléséből.

Domian,
jegyző.

Lestár,
polgármester.

Kiadó lakás.

IV. tized, öz-útoza 148. sz. alatti házban 4 szobából álló úri lakás

a szükséges mellékhelyiségekkel és 5 lóra való istállóval — esetleg istálló nélkül is — f. é. november hó 1-től kiadó.

Értekezni lehet a tulajdonossal

Dékány Pállal.

66 3-2

Van

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon olcsók, de ép oly rosszak és így még a legkisebb összeget sem érik meg. Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

Első Tokaji Cognacgyárból származnak,

2) ezen Tokaj Város Czimerével nincsenek ellátva:

Bejegyzett
Az Első Tokaji

Védjegye
Cognac Gyárnak

Valódi csakis

Tokaji Cognac Tokaj Város Czimerével az Első Tokaji Cognacgyárból, Tokajban

a mely 1893/94 évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725,130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható:

Főraktár: Bóka Zsigmond úrnál, minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben, gyógyszerár és jobb kávéházakban. 36 10-4

14,760.
1894. **Hirdetmény.**

A vágó járási közlegelőből **600 holdnyi terület 15 részletben** — a pusztaszeri földek módjára, — a f. 1895. évi szeptember 29 napjától számítandó **12 évre haszonbérbe** adatik.

Ezen földek kiadására f. évi szeptember 26-ik napján reggel 8 órakor a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérteni akarók, minden egyes részlet után beteendő **50 frt bánatpénzzel ellátva** annak kijelentésével hivatnak meg, hogy az **összejövétel a vágó járási osztháznál lesz.**

Kijelentetik továbbá, hogy az árverésen vidékiek is részt vehetnek és hogy a haszonbérleti feltételek valamint a kiadandó részletek térképe, az árverés előtti időben is, a gazdasági osztályban megtekinthetők.

Kecskemét, 1895. szeptember 11.

73 2-1 **Gazdasági osztály.**

12,291.
1895. **Hirdetmény.**

A Stringovits-féle 177 □öl területű üres teleknek nyilvános árveréseni értékesítése a városi tanácsnak 12291. szám alatt kelt határozatával elrendeltetvén, árverési határidőül f. évi szeptember hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája az építészeti osztály hivatalos helyiségében (új városház I. emelet 35. sz. alatt) kitűzetik.

Felhívtnak tehát mindazok, kik a fent jelzett üres telekre árverezni akarnak, hogy a jelzett napon s időben jelenjenek meg.

Bánatpénzül 400 frt, vagy ez összegnek megfelelő értékpapir teendő le.

Kecskemét, 1895. szept. 11.

69 1-1 **Az építészeti osztály.**

171
1895 **Pályázati hirdetmény.**

Kecskemét th. város rendőrkapitányi hivatalánál 1 frt napdíjjal javadalmazott **napdíjas irnoki állás** lemondás folytán üresedésbe jöven, felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy kellően felszerelt s saját kezűleg irt kérvényeiket 1895. évi október hó 1-ső napjának d. u. 5 órájáig hozzám annyival inkább nyújtsák be, mivel a későbbben érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kecskeméten, 1895. évi szept. 13.

75 1-1 **Lestár Péter,**
kir. tanácsos, polgármester.

Hirdetmény.

A városban 5 szobából álló úri lakás és hozzá való mellékhelyiségekkel együtt bérbe adó, hol megmondja a kiadóhivatal.

Szeszes hordók.

A t. cz. szőlősgazdák becses figyelmébe ajánlom, miszerint nálam nagyobb mennyiségű kevéssé használt **szeszes hordó van eladó.**

Ezek új borhoz különösen alkalmasak és míg a készlet tart úgy kiválasztva is jutányos árak mellett számítom tisztelettel

Halász Ferencz

67 3-2 kis-vásári-útca 120 sz.

13,174
1895. **Hirdetmény.**

A kecskei úton felül, a bába ház melletti 5—5 holdas hat részlet szentkirályi irtványföld, a f. 1895. évi szeptember 29-ik napjától számítandó **6 évre, egyes részletekben újra haszonbérbe** adatik.

Ezen részletek haszonbérbe adására folyó évi október hó 2-ik napján reggel 8 órakor, a helyszínen harmad izben nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérteni akarók minden egyes részlet után beteendő **10 frt bánatpénzzel ellátva** annak megemlítésével hivatnak meg, hogy az **összejövétel a sztkir. erdei bábaháznál lesz.**

Kecskemét, 1895. szeptember 12.

72 2-1 **Gazdasági osztály.**

13,369.
1895. **Hirdetmény.**

A város alatt elterülő s összesen **205 holdat tevő téglatelepi földek 2—4 holdas részletekben,** a folyó 1895. évi szeptember 29-ik napjától számítandó **6 évre haszonbérbe** adatnak.

Ezen földek kiadására, folyó évi szeptember hó 25-ik napján reggel 8 órakor, a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérteni akarók, minden egyes részlet után beteendő 10 forint bánatpénzzel ellátva, annak megemlítésével hivatnak meg, hogy az **összejövétel a Magonyi András-féle téglatelepen,** a szélmalom mellett lesz.

Kecskemét, 1895. szeptember 8.

74 2-1 **Gazdasági osztály.**

Eladó szőlő és szőlőnek való föld.

Kecskeméten, a Katona-telep közvetlen közelében, **2 hold 800 □öl bortermő szőlővel** és jó lakházzal ellátott, **22 holdnyi,** szőlőültetésre kiválóan alkalmas immunis földbirtok, egészben vagy 2—4 holdas részletre osztva, **15 évi törlesztésre, 6% kamat fizetés mellett, szabadkézből eladó.**

Értesítést ad Kecskeméten II. tized 60 szám alatt a tulajdonos

Csereklyei Károly.

70 1-1

Az államilag engedélyezett
MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

I. osztályú nyeremények.

Húzás 1895. október 16—19-ig

Húzás	nyeremény	korona	korona
1	nyeremény	80000	80000
1	"	60000	60000
1	"	40000	40000
1	"	30000	30000
1	"	20000	20000
1	"	15000	15000
1	"	10000	10000
2	"	8000	16000
8	"	4000	32000
10	"	2000	20000
13	"	1000	13000
100	"	400	40000
860	"	200	172000
9000	"	80	720000
10000	nyeremény	összesen	1268000

AZ I. OSZTÁLYÚ SORSJEGYEK ÁRAI:

1/3	1/10	1/20	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona.

Valamennyi sorsjegyek a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hó.

Andrássy-ut 5. szám

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.

Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizettetnek ki. A húzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000,000
korona.

Az I. osztály húzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályú nyeremények.

Húzás 1895. decemb. 6—14-ig

Húzás	nyeremény	korona	korona
1	jutalom	600000	600000
1	"	400000	400000
1	"	200000	200000
1	"	100000	100000
1	"	50000	50000
2	"	20000	40000
2	"	15000	30000
4	"	10000	40000
10	"	8000	80000
27	"	6000	162000
100	"	2000	200000
200	"	1000	200000
1150	"	200	230000
20000	"	100	2000000
21499	nyeremény és jutalom	összesen	4332000

E 49 nyeremény közül az utoljára kihúzott kapja a 60000 korona díjat.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

1/3	1/10	1/20	teljes sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sürgönczim: Magyarlotto, Budapest.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten. 100,000 sorsjegy.

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal
5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIO KORONA.

Első húzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN.

E szerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az 1-ső osztály részére

1/3	1/10	1/20	1/10	1/20	korona.
40.—	20.—	8.—	4.—	2.—	korona.

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két húzásban érvényesek

1/3	1/10	1/20	1/10	1/20	korona.
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—	korona.

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kibuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizettetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY főelárúsitó, **BUDAPEST,**
szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgönczim LOTTOHEINTZE Budapest — Vidéki megrendelők portó fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért szíveskedjenek külön mellékelni.

64 6-2 Lottógyűjtődék. viszontelárúsitók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.